

ušso - woitlemisi piddid sama otsa woitlenud! —

„Sesinnane willets hūdis ja Jehowa kulis ja peasis tedda feigest temma ahbastusseest!” Kun.
Law. Paul 34, 7.

peast olli teintud. Agga se fahhetseminne ei aitnud temmale ühtegi, sest Turgi rahwa ušso seadusse járel peab se mees kes Turgi uško mahhajättab fohto läbbi surrema. Hääbi ja kurbduš temma rummalusse párrast, waewas tedda nenda, et temma fakti fuud ei julgend ommast maiast wälja miñna, agga kaueminne senna jáda ei annud temma süddame - tunnistus temmale mitte aega, temma süddaa olli isma rahhota. Temma siis läks ühhe riisti - rahwa öppetaja juure ja pallus, et ta piddi tedda trööstima ja hea nou andma, mis selle sure hinge häddha sees tehha. Sesamma andbis temmale nou Turgi maalt hopis árapbggeneda. — „Sah armas öppetaja” wästas noormees — „sedda ma olleßsin jo ammo teinud, agga se ei sa sedda pahhandust kautada mis ma Tummalal ollen teinud, se árapöggeneminne ei anna mo süddamele rahho. Ei mitte, keik Konstantinopli lin olli tunnistaja fui ma omma uško ár-raheitsin, temma peab fa tunnistaja ollema minno patto - fahhetsemisest ja pattustpöörinissest; minno nou on kindlaste ettevoetud, minna wöttan Turgi rided seljast árra ja játtan Turgi uško mahha. Kül iggamees siis näab et sedda ollen teinud ja füi siis saab feige rahwa nähhes ja kuuldes, surmaohhus minno peale moistetud; agga sest ep olle luggu, fest surm üksi woib sedda pahhandust

Arge jõge ennast täis wina fuist üfs önnetsv ellv toufeb. Ewes. r. 5, 18.

Küllap meie armas Ma - rahwas on sedda kuulda sanud et riisti - ja Juda - rahwa körwas Ma peál ka veel Turgi ja paggana - rahwas ellawad ja et Turgi rigi pealiñna hütakse Konstantinopel. Sellesamma linnas ellas üfs noor mees 22 aastaid wanna, riisti ussust, sest Turgi rikis ellawad ka riisti - rahwas, ennamiste kaupmehhed, kes ilmliffo kassu - püüdmisse párrast, fest kangesi fiusatamisest ei holi, misga nemmab saggedaste Turgi rahwa läbbi sawad waewatud. Se noor mees olli omma joma - sõbradega jodud piddamas ja kui ta jo sai ennesel liga teinud, melitasid temma sõbrad tedda, omma riisti - uško árraheita ja Turgi - uško ennesel wötta; joobnust peast ei teadnud mis ta teggi, ja wöttis wallesõbrade nou kuulda, agga párrast fui jo olli jälle selges saand, tulli suur häddha, hirm ja hääbi temma peale, temma fahhetses ja nuttis kibbedaste, mis ta joobnud